

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/2399**(2017. gada 12. decembris),****ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2015. gada 9. novembrī publicēja kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) noteikumus ("TLAC standarts"), ko 2015. gada novembrī apstiprināja G20 valstis. TLAC standarta mērķis ir nodrošināt, lai globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), ko Savienības regulējumā sauc par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), būtu zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, kas vajadzīga, lai palīdzētu nodrošināt, ka noregulējumā un tūlīt pēc noregulējuma kritiski svarīgas funkcijas var turpināt, neapdraudot nodokļu maksātāju līdzekļus (publiskos līdzekļus) vai finanšu stabilitāti. Komisija 2015. gada 24. novembra paziņojumā "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu" apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar leģislatīvā akta priekšlikumu, ar kuru varētu TLAC standartu ieviest Savienības tiesību aktos līdz starptautiski saskaņotajam termiņam, proti, 2019. gadam.
- (2) TLAC standarta ieviešanā Savienības tiesību aktos ir jāņem vērā spēkā esošā katrai iestādei noteiktā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (MREL), kas piemērojama visām Savienības iestādēm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES ⁽⁴⁾. Tā kā ar TLAC un MREL tiecas sasniegt vienu un to pašu mērķi, proti, nodrošināt, lai Savienības iestādēm būtu pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, abām prasībām vajadzētu būt papildinošiem kopīgas sistēmas elementiem. Konkrēti, Komisija ierosināja, ka globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm noteiktā TLAC standarta saskaņotais minimālais līmenis ("TLAC minimuma prasība") un saistībām noteiktie atbilstības kritēriji, ko lieto minētā standarta ievērošanai, Savienības tiesību aktos būtu jāievieš, veicot grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, savukārt katrai iestādei noteiktais palielinājums attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm un katrai iestādei noteiktā prasība attiecībā uz iestādēm, kas nav globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes, kā arī attiecīgie atbilstības kritēriji būtu jāievieš, veicot mērķtiecīgus grozījumus Direktīvā 2014/59/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV C 132, 26.4.2017., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 173, 31.5.2017., 41. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 30. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 7. decembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

Šī direktīva, kas attiecas uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā, papildina iepriekš minētos leģislatīvos aktus, kā tos ierosināts grozīt, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES⁽¹⁾.

- (3) Ņemot vērā minētos priekšlikumus un nolūkā nodrošināt juridisko noteiktību tirgiem un tām vienībām, uz kurām attiecas *MREL* un *TLAC*, ir svarīgi laikus nodrošināt skaidrību par saistību atbilstības kritērijiem, ko izmanto, lai ievērotu *MREL* un Savienības tiesību aktus, ar kuriem īsteno *TLAC*, un ieviest piemērotus iepriekš spēkā esošo nosacījumu noteikumus attiecībā uz to saistību atbilstību, kuras emitētas pirms pārskatīto atbilstības kritēriju stāšanās spēkā.
- (4) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai iestādēm būtu pietiekama zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja, ar ko nodrošināt zaudējumu netraucētu un ātru absorbciju un rekapitalizāciju, minimāli ietekmējot finanšu stabilitāti un vienlaikus tiecoties izvairīties no ietekmes uz nodokļu maksātājiem. Tas būtu jāsasniedz, iestādēm pastāvīgi ievērojot *TLAC* minimuma prasību, kas Savienības tiesību aktos ir jāievieš ar grozījumu Regulā (ES) Nr. 575/2013, un prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kā paredzēts Direktīvā 2014/59/ES.
- (5) *TLAC* standarts prasa, lai globālās sistēmiski nozīmīgās iestādes izpildītu *TLAC* minimuma prasību – ar dažiem izņēmumiem – ar pakārtotajām saistībām, kas maksātspējā ierindojas zem saistībām, kuras ir izslēgtas no *TLAC* (“pakārtotības prasība”). Saskaņā ar *TLAC* standartu pakārtotība ir jāpanāk, izmantojot līguma juridiskās sekas (pazīstama kā līgumiska pakārtotība), konkrētas jurisdikcijas tiesību aktus (pazīstama kā likumiska pakārtotība) vai noteiktu korporatīvu struktūru (pazīstama kā strukturāla pakārtotība). Ja tā ir paredzēts Direktīvā 2014/59/ES, iestādēm, uz kurām attiecas minētās direktīvas piemērošanas joma, sava katrai sabiedrībai specifiskā prasība ar pakārtotām saistībām būtu jāizpilda tā, lai līdz minimumam samazinātu risku, ka kreditori ierosinās juridisku strīdu, pamatojoties uz to, ka kreditoru zaudējumi noregulējumā ir lielāki nekā zaudējumi, kas tiem rastos, ja tiktu izmantota parastā maksātspējas procedūra (princips “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”).
- (6) Vairākas dalībvalstis ir grozījušas vai groza noteikumus par nenodrošināta pirmās kārtas parāda maksātspējas prioritāti saskaņā ar maksātspēju reglamentējošajiem savas valsts tiesību aktiem, lai to iestādes varētu efektīvāk izpildīt pakārtotības prasību, tādējādi atvieglojot noregulējumu.
- (7) Līdz šim pieņemtie valstu noteikumi būtiski atšķiras. Tas, ka nav pieņemti saskaņoti Savienības noteikumi, rada nenoteiktību gan emitējošajām iestādēm, gan ieguldītājiem un, iespējams, var apgrūtināt iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu pārrobežu iestādēm. Tas, ka nav pieņemti saskaņoti Savienības noteikumi, šķiet, var arī izraisīt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka iestāžu izmaksas, kas rodas, lai izpildītu pakārtotības prasību, un izmaksas, kas rodas ieguldītājiem, ja tie pērk parāda instrumentus, kurus emitējušas iestādes, Savienībā varētu ievērojami atšķirties.
- (8) Eiropas Parlaments 2016. gada 10. marta rezolūcijā par banku savienību⁽²⁾ aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai vēl vairāk mazinātu ar prasījumiem saistītos juridiskos riskus saskaņā ar principu “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”, un Padome 2016. gada 17. jūnija secinājumos aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu kopējai pieejai attiecībā uz banku kreditoru hierarhiju, lai noregulējuma gadījumā uzlabotu juridisko noteiktību.
- (9) Tādēļ ir jālikvidē ievērojamie šķēršļi iekšējā tirgus darbībai un jāizvairās no konkurences izkropļojumiem, kas izriet no tā, ka trūkst saskaņotu Savienības noteikumu par bankas kreditoru hierarhiju, un jānovērš šādu šķēršļu un izkropļojumu rašanās nākotnē. Tādēļ atbilstīgais šīs direktīvas juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants.
- (10) Lai līdz minimumam samazinātu izmaksas saistībā ar pakārtotības prasības izpildīšanu un jebkādu negatīvu ietekmi uz finansējuma izmaksām, ar šo direktīvu būtu jāļauj dalībvalstīm attiecīgā gadījumā saglabāt parasta nenodrošināta pirmās kārtas parāda esošo kategoriju, ko iestādes var lētāk emitēt nekā jebkuras citas pakārtotās saistības. Lai uzlabotu iestāžu noregulējamību, šajā direktīvā tomēr būtu jānosaka, ka dalībvalstīm ir jāizveido jauna kategorija – nepreferenciāls pirmās kārtas parāds, kuram maksātspējā vajadzētu būt prioritātei pirms pašu kapitāla instrumentiem un pakārtotām saistībām, kas nav kvalificējamās kā pašu kapitāla instrumenti, bet pēc citām pirmās kārtas

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(2) Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta.

saistībām. Iestādēm vajadzētu joprojām būt iespējai emitēt gan pirmās kārtas parādu, gan nepreferenciālu pirmās kārtas parādu. No minētajām abām kategorijām un neskarot citas iespējas un atbrīvojumus, kas paredzēti TLAC standartā, lai izpildītu pakārtotības prasību, tikai nepreferenciālam pirmās kārtas parādam vajadzētu būt atbilstīgam, lai izpildītu pakārtotības prasību. Ir paredzēts, ka tas ļaus iestādēm savam finansējumam vai citām operacionālām vajadzībām izmantot lētāko parasto pirmās kārtas parādu un vienlaikus emitēt jauno "nepreferenciālo" pirmās kārtas parādu, lai iegūtu finansējumu, vienlaikus izpildot pakārtotības prasību. Būtu jādod iespēja dalībvalstīm izveidot vairākas kategorijas citām parastām nenodrošinātām saistībām ar noteikumu, ka dalībvalstis, neskarot citas iespējas un atbrīvojumus, kas paredzēti TLAC standartā, nodrošina, ka tikai nepreferenciāli pirmās kārtas parāda instrumenti ir atbilstīgi, lai izpildītu pakārtotības prasību.

- (11) Lai nodrošinātu, ka jaunie nepreferenciālie pirmās kārtas parāda instrumenti izpilda atbilstības kritērijus, kas aprakstīti TLAC standartā un izklāstīti Direktīvā 2014/59/ES, tādējādi uzlabojot juridisko noteiktību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minēto parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads, ka tie neietver iegultus atvasinātos instrumentus un ka tie paši nav atvasinātie instrumenti, un ka attiecīgajos līgumu dokumentos saistībā ar to emisiju un attiecīgā gadījumā arī prospektā ir skaidri norādīta to zemākā prioritāte saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Parāda instrumenti ar mainīgu procentu likmi, kas atvasināta no plaši izmantotas atsaucēs likmes, tādas kā *Euribor* vai *Libor*, un parāda instrumenti, kas nav denominēti emitenta vietējā valūtā, ar noteikumu, ka pamatsumma, atmaksa un procentu likme ir denominēta vienā un tajā pašā valūtā, nebūtu jāuzskata par parāda instrumentiem, kas ietver iegultus atvasinātus instrumentus, tikai minēto iezīmju dēļ. Šai direktīvai nebūtu jāskar valsts tiesību aktos noteiktas prasības reģistrēt parāda instrumentus emitenta uzņēmuma saistību reģistrā, lai tie izpildītu šajā direktīvā paredzētos nosacījumus attiecībā uz nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem.
- (12) Lai uzlabotu juridisko noteiktību ieguldītājiem, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka parastiem nenodrošinātiem parāda instrumentiem un citām parastām nenodrošinātām saistībām, kas nav parāda instrumenti, ir augstāka prioritāte to valsts maksātnespējas tiesību aktos nekā jaunajiem nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, lai jaunajiem nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem būtu augstāka prioritāte nekā pašu kapitāla instrumentiem un jebkurām pakārtotām saistībām, kas nav kvalificējas kā pašu kapitāls.
- (13) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, paredzēt saskaņotus noteikumus attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu maksātnespējas hierarhiju Savienības atveseļošanas un noregulējuma režīma vajadzībām un jo īpaši, lai uzlabotu iekšējās rekapitalizācijas režīma efektivitāti, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minētās rīcības mēroga dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai. Jo īpaši šai direktīvai nebūtu jāskar citas iespējas un atbrīvojumi, kas paredzēti TLAC standartā, lai izpildītu pakārtotības prasību.
- (14) Ir lietderīgi šajā direktīvā paredzētos Direktīvas 2014/59/ES grozījumus piemērot nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti šīs direktīvas piemērošanas dienā vai pēc tam. Tomēr, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pēc iespējas samazinātu pārejas izmaksas, ir jāievieš atbilstīgi aizsardzības pasākumi attiecībā uz maksātnespējas prioritāti prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms minētās dienas. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai maksātnespējas prioritāti visiem nenokārtotajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kurus iestādes ir emitējušas pirms minētās dienas, reglamentētu dalībvalstu tiesību akti 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā. Ciktāl konkrēti valsts tiesību akti 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā jau ir pievērsušies mērķim ļaut iestādēm emitēt pakārtotās saistības, būtu jāparedz iespēja, ka daļai vai visiem nenokārtotajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms šīs direktīvas piemērošanas dienas, ir tāda pati maksātnespējas prioritāte, kāda ir nepreferenciāliem pirmās kārtas parāda instrumentiem, kuri emitēti saskaņā ar šīs direktīvas nosacījumiem. Turklāt pēc 2016. gada 31. decembra un pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pielāgot savus valsts tiesību aktus, kas reglamentē tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā, kas izriet no tiem parāda instrumentiem, kuri emitēti pēc šādu tiesību aktu piemērošanas dienas, lai panāktu atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Minētajā gadījumā vienīgi tos nenodrošinātos prasījumus, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pirms minēto jauno valsts tiesību aktu piemērošanas, būtu jāturpina reglamentēt ar dalībvalstu tiesību aktiem 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā.

- (15) Šai direktīvai nebūtu jāliedz dalībvalstīm paredzēt, ka šo direktīvu būtu jāturpina piemērot, ja uz emitējošām vienībām vairs neattiecas Savienības atveseļošanas un noregulējuma režīms, jo īpaši tādēļ, ka to kredītdarbības vai ieguldījumu darbības ir atsavinātas trešām personām.
- (16) Ar šo direktīvu saskaņo tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā, kas izriet no parāda instrumentiem, un tā neattiecas uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā, kas neietilpst pašreizējos piemērojamos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos. Tādēļ šī direktīva neskar esošos vai turpmākos dalībvalstu tiesību aktus, kas reglamentē parasto maksātnespējas procedūru un kas attiecas uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā, ciktāl šāda prioritāte nav saskaņota ar Direktīvu 2014/59/ES, neatkarīgi no noguldījumu izdarīšanas dienas. Līdz 2020. gada 29. decembrim Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2014/59/ES piemērošana attiecībā uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā un jo īpaši jāizvērtē, vai direktīvā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi,
- (17) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību tirgiem un atsevišķām iestādēm un lai sekmētu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektīvu piemērošanu, šai direktīvai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 2. panta 1. punkta 48) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“48) “parāda instrumenti”:

- i) 63. panta 1. punkta g) un j) apakšpunkta piemērošanas nolūkā ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu, un instrumenti, kuri dod tiesības iegādāties parāda instrumentus; un
- ii) 108. panta piemērošanas nolūkā ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, un instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu;”;

- 2) direktīvas 108. pantu aizstāj ar šādu:

“108. pants

Prioritāte maksātnespējas hierarhijā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras:

- a) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem:

- i) tā fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas noteikts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;
- ii) noguldījumi, kuri būtu atbilstīgi noguldījumi no fiziskām personām un mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, ja vien tie nebūtu veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpus Savienības;

- b) šādiem noguldījumiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā a) apakšpunktā paredzētā prioritāte:

- i) segtie noguldījumi;
- ii) noguldījumu garantijas sistēmas, ar ko aizstāj segto noguldītāju tiesības un saistības maksātnespējas gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām vienībām parastiem nenodrošinātiem prasījumiem dalībvalstu tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir augstāka prioritāte nekā nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads;
- b) parāda instrumenti neietver iegultus atvasinātos instrumentus un paši nav atvasinātie instrumenti;
- c) attiecīgajos līguma dokumentos un attiecīgajā gadījumā arī prospektā saistībā ar emisiju ir skaidri norādīta zemākā prioritāte saskaņā ar šo punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no tādiem parāda instrumentiem, kuri atbilst šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, dalībvalstu tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras, ir augstāka prioritāte nekā prasījumiem, kas izriet no 48. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

4. Neskarot 5. un 7. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka to valsts tiesību aktus, kas reglamentē parastās maksātspējas procedūras, 2016. gada 31. decembrī pieņemtajā redakcijā piemēro tādu nenodrošināto prasījumu prioritātei parastajā maksātspējas procedūrā, kuri izriet no parāda instrumentiem, ko emitējušas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētās vienības pirms dienas, kad stājas spēkā pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/2399 (*).

5. Ja pēc 2016. gada 31. decembra un pirms 2017. gada 28. decembra dalībvalsts ir pieņēmusi valsts tiesību aktus, kas reglamentē tādu nenodrošinātu prasījumu prioritāti parastajā maksātspējas procedūrā, kuri izriet no parāda instrumentiem, kas emitēti pēc šādu valsts tiesību aktu piemērošanas dienas, šā panta 4. punktu nepiemēro prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri emitēti pēc minēto valsts tiesību aktu piemērošanas dienas, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

a) saskaņā ar minētajiem valsts tiesību aktiem un attiecībā uz 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām vienībām parastiem nenodrošinātiem prasījumiem parastajā maksātspējas procedūrā ir augstāka prioritāte nekā nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šādiem nosacījumiem:

i) parāda instrumentu sākotnējais līguma termiņš ir vismaz viens gads;

ii) parāda instrumenti neietver iegultus atvasinātos instrumentus un paši nav atvasinātie instrumenti; un

iii) attiecīgajos līguma dokumentos un attiecīgajā gadījumā arī prospektā saistībā ar emisiju ir skaidri norādīta zemākā prioritāte saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

b) saskaņā ar minētajiem valsts tiesību aktiem nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem, kuri atbilst šīs daļas a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, parastajā maksātspējas procedūrā ir augstāka prioritāte nekā prasījumiem, kas izriet no 48. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktā minētajiem instrumentiem.

Dienā, kad stājas spēkā pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Direktīvu (ES) 2017/2399, nenodrošinātajiem prasījumiem, kas izriet no pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem parāda instrumentiem, ir tāda pati prioritāte kā tiem, kas minēti šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 3. punktā.

6. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punkta nolūkos parāda instrumentus ar mainīgu procentu likmi, kas atvasināta no plaši izmantotas atsauces likmes un parāda instrumentus, kas nav denominēti emitenta vietējā valūtā, ar noteikumu, ka pamatsumma, atmaksa un procentu likme ir denominēta vienā un tajā pašā valūtā, neuzskata par parāda instrumentiem, kas ietver iegultus atvasinātus instrumentus, tikai minēto iezīmju dēļ.

7. Dalībvalstis, kas pirms 2016. gada 31. decembra pieņēma parasto maksātspējas procedūru reglamentējošus valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem parasti nenodrošināti prasījumi, kas izriet no parāda instrumentiem, kurus emitējušas 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētās vienības, tiek sadalīti divās vai vairākās dažādās prioritātēs vai saskaņā ar kuriem tiek mainīta no šādiem parāda instrumentiem izrietošu parastu nenodrošinātu prasījumu prioritāte attiecībā pret visiem citiem tās pašas prioritātes parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem, var paredzēt, ka parāda instrumentiem ar viszemāko prioritāti starp minētajiem parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem ir tāda pati prioritāte kā prasījumiem, kuri atbilst nosacījumiem, kas minēti šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 3. punktā.

(* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/2399 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātspējas hierarhijā (OV L 345, 27.12.2017., 96. lpp.).”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2018. gada 29. decembrim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no dienas, kad tie stājas spēkā valsts tiesību aktos.

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro, ja dalībvalstu valsts noteikumi, kas ir spēkā pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, atbilst šīs direktīvas prasībām. Šādā gadījumā dalībvalstis par to attiecīgi informē Komisiju.

4. Dalībvalstis dara Komisijai un Eiropas Banku iestādei zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Pārskatīšana

Līdz 2020. gada 29. decembrim Komisija pārskata Direktīvas 2014/59/ES 108. panta 1. punkta piemērošanu. Komisija jo īpaši izvērtē, vai ir vajadzīgi turpmāki grozījumi attiecībā uz noguldījumu prioritāti maksātnespējā. Komisija par to iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS